

ИЗТОКЪ

Броя 2 лв.

Седмичникъ за политическо-общественъ и културенъ животъ.

Редактира комитетъ

Какви хора сѫ нуждни днесъ?

Всъкъде си иска своятъ хора. Робството създаде борци за нашата свобода. Освобождението извади строителите на съвременна България. И единът и другите бѣха съ благородни амбиции. У тѣхъ съвестъта бѣше господаръ на дѣлът всички имъ действия. Тѣ бѣха идеалисти и оставиха България честита, крачаща самоувърено въ пътя на историята.

Следът четвъртъ въкъ дойде нова генерация. Старите деятели бѣха очистили арената, оставайки кървава дири отъ двама първи министри, загинали отъ куршумъ и кама. Новите хора дойдоха първо съ идеализъмъ, но повлияни отъ западната култура, донесоха и у насъ партийните програми. И създаде се понятието „държавна трапеза“. Въ резултатъ на тази си дейност, тия народни водачи се отзоваха единът прекрасенъ денъ на моста надъ р. Янтра...

Презъ този периодъ израстна, окрепна и възмъжа ново поколение. Въ продължение на три дълги войни, то се закали. То се върна отъ тамъ, разочаровано отъ своите водачи, настроено бунтарски. Това поколение, което имаше големи скрити сили и готовност за жертви, не можа да намърши, обаче, своя водачъ — възновителъ.

Най-после дойде и най-новото поколение, което изпита, макаръ и да не носи непосредствено тежестите на войната. То израстна срѣдъ незгодите и лишенията на тия войни и последиците отъ тѣхъ. То так и днесъ въ душата си бунтъ и разочарование отъ тия, които бѣха преди него, проклинайки своята участъ...

Цѣла Европа преживѣ същата криза. Отъ 15 години, обаче, почти навсъкъде народътъ влѣзоха въ новъ пътъ — пътъ на народно възстановяване. На всъкъде застанаха хора на непреклонната воля и денонощния трудъ. Обкръжени отъ тия, които възмъжаха въ окопите и които калиха въ тѣхъ своя характеръ, тѣ сега творятъ материалното и духовно възстановяване на своятъ народи. Който не е слѣпъ, само той не може да види тази картина.

У насъ стана обратното. На преденъ планъ излѣзоха демагоги. Единствената имъ цель бѣше да се изкачатъ до властта и да се задържатъ по дълго тамъ. И това наложи единъ денъ, тия които получиха политическото си възпитание въ боевете, да сринатъ старата прогнила сграда на паризанскацията, създавайки чрезъ мирна и безkrъвна революция, сградата на нова България.

И днесъ за тази нова България сѫ нуждни да излѣзватъ на преденъ планъ талантливите организатори, хората на труда, волевите натури, силните характери; хората, които сѫ се изработили съ упорътъ трудъ въ кръговрътежа на живота, и сѫ го преодолели; хората, които чувствуватъ народния пулъс и сѫ доказали, че знаятъ да обичатъ страната си и народа ѝ и да имътъ се посветятъ. Такива хора сѫ нуждни днесъ. Да се издириятъ внимателно и намърятъ истинските работливи и честни труженици — ето една отъ големите задачи на новото време. Да се внимава, обаче, бихме предупредили ние, — защото, — „не всъкъ нѣщо, което блѣсти — е злато“!...

Бележки на деня:

ЗАПИТВАНЕ

Миналата година четири месеци, повечето съученици на македонския революционеръ Кръстю Асеновъ, решиха, тримата отъ тѣхъ живущи въ Сливенъ, следъ като се въстанови и благоустрои къщата и двора на Асеновци въ Клуцохоръ, да преобръне тя въ националенъ музей, като въ нея се събере всичко останало отъ последните и отъ многобройните сливенски войводи, въстаници, революционери и пр., а вътрешностът ѝ да мобелира по сливенски маниеръ отъ годините 1840—60.

Издадена година, — м. юлий, ще стане тържественото освещаване на паметника на войводата Х. Димитъръ; обществото питат: избралиятъ комитетъ какво е направилъ по възложената му задача? — Очаква се отговоръ.

РУСЧО Х. РУСЕВЪ — Аптекарь
не ще приема на именния си денъ
Архангеловъ денъ

РУСЧО КАНТАРДЖИЕВЪ
не ще приема на именния си денъ

Д-ръ МИХ. ЙОРДАНОВЪ
Зъболъкаръ
нѣма да приема на именния си денъ
— Срѣда, 21. XI. 1934 год.

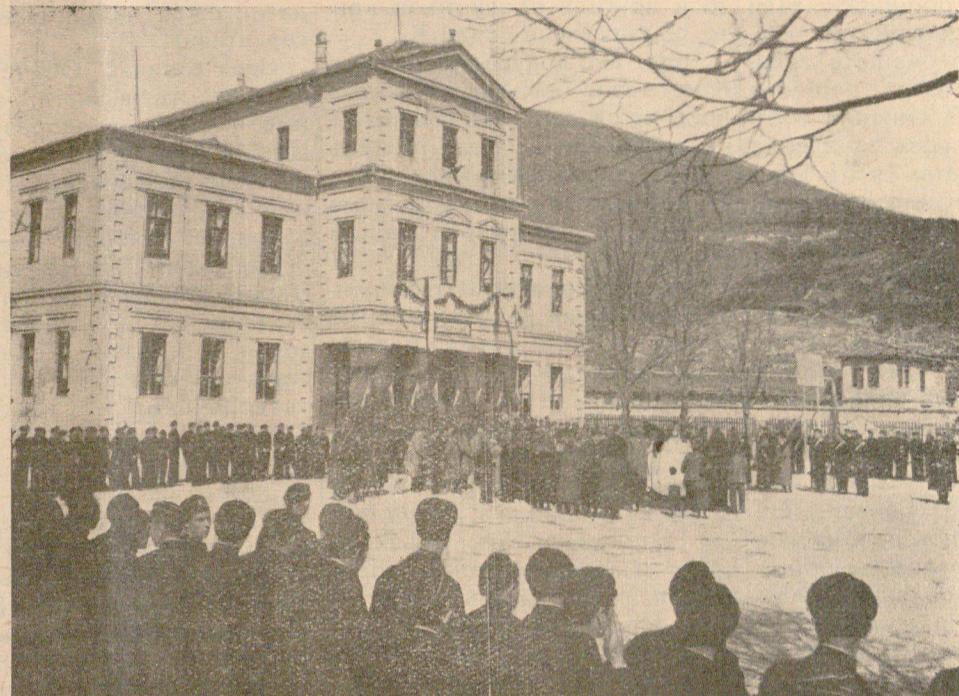
**Семейство
МИЛКА И РУСИ ТАШЕВИ**
не ще приематъ на именния си денъ

МИХАИЛЪ ИВ. ПЕНЧЕВЪ
нѣма да приема на именния си денъ

**Събранията на обновата въ
Сливенска околия**

Вчера, недѣля, отъ името на Обществената Обнова, бѣха устроени събрания въ с. с. Каляново съ ораторъ — Иорданъ Марковъ, с. Глушникъ — ораторъ Георги Арнаудовъ и с. Гор. Александрово — ораторъ Георги Кебеджиевъ. И трите събрания сѫ минали при повишено настроение и отлично посещение.

Сливенска мѫжка гимназия „Добри П. Чинтуловъ“.

Въ близкото и далечно минало, по пътя на нашето духовно и политическо освобождение и национално възраждане, нашето училище изиграва една първостепенна роля. Но и днесъ, въ дните на коренна обнова на политическия и стопанския ни животъ, на коренно преустройство на образователните системи и учреждения, ролята, която се възлага на учителя и училището не е по второстепенна. И днесъ погледите на всички сѫ обрънати къмъ училището. Оѓа училището се иска да стане разсадникъ не само на чиста наука, но и на чисто и кристално родолюбие, на възвищено национално самосъзнание и на всестранна творческа работа.

Реформата наложена отъ безптицата, която царуваше въ нашето образователно дѣло, застъгна много градове и селища. Нашиятъ градъ, въ това отношение е по-щастливъ, той не изгуби нито едно отъ учебните си заведения и затова по-вече отъ всѣкога, се налага да оценимъ заслугите на нашите градски училища и по-добре да се опознаемъ съ тѣхното минало и сегашна работа.

Началото на училищата въ Сливенъ ние ще тръбва да търсимъ въ далечното минало на робството. Будното и на предначището население на Сливенъ отдавна се е сдобило съ килийни училища, гдето и възрастни и малолетни сѫ минавали курса на тогавашното църковнославянско просвѣщение. Къмъ края на XVII и началото на XIX в., се явява тъй на реченото гръцко училище, въ което децата на по заможните Сливенски граждани сѫ се запознавали съ гръцки езикъ, станало тогава необходимост за всички по издигнати граждани на турската империя. Въ втората четвъртъ на XIX в. условията за развитието на българското образование ставатъ

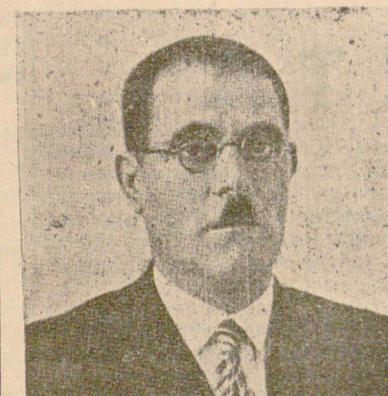
благодарение на педагогически дарби на Чинтулова, Сливенското основно училище се разширява и развива въ пълно, добре уредено класно училище, въ което обучението се води на чистъ български езикъ. Системата и народната работа на Чинтулова била продължена, след като той въ 1857 г. напусна родния си градъ, поради интригите на враговете му гъркомани, отъ не по малко ентузиазирания Никола Михайловски, виденъ български книжовникъ, и патриотъ.

Задушница за падналите въ войната Сливенци

Въ сѫбота на 17 т. м., — голямата задушница, — по инициативата на воените власти — се устрои поменъ и панаходида за душите на падналите за Родината военни чинове отъ бившиятъ Сливенски полкове.

Макаръ и доста късно разгласено, къмъ 10½ ч. на източните градски гробища, надъхилядо души отъ града и околните училищи отъ първоначалните училища и прогимназии, представители на учреждения, дружества и корпорации, бѣха обкръжили мястото кѫдѣто щѣше да се извърши панаходидата. По единъ почетенъ взводъ отъ разните войски части, отъ гарнизона, наследници на славните Сливенски полкове, заедно съ знамето и музиката на 11 п. дружина, и всички свободни отъ нарядъ офицери, представляващи Армията.

Въ 11 ч. Архимандритъ Амвросий, въ съслужение съ свещеници отъ всички църкви въ града, отслужи за упокойна молитва за почиващите подъ безкръстните гробове офицери, подофицери и войници отъ Сливенъ и околните, паднали въ защита на родъ и честь. Следъ това на гарнizonia произнесе **Малка подходяща речъ**.

Инженеръ Александъръ Спасовъ, новия директоръ на мина Перникъ. Г-нъ Спасовъ е роденъ въ Сливенъ, завършилъ е въшето си образование въ Чехия; работилъ е като държавенъ инженеръ и е билъ директоръ на частната мина „Платкалница“, както и дългогодишъ членъ на административната съветъ на мина Перникъ, за да заеме сега, справедливо и достойно висия си постъ. Пожелаваме му все сѫщата ползотворна служба за преуспѣването на това грамадно, по значение си, за родното ни стопанство, държавно предприятие и народно богатство.

Нуждни ли съ хали съ хладилници за Сливенъ

(Едно мнение)

Въ бр. 5 на уважаемия в-къ „Изтокъ“ бъ напечатана статия подъ заглавие: „Нуждата отъ хали съ хладилници за града Сливенъ“ отъ П. Ч. Автора и си е далъ трудъ да обоснове тази нужда съ аргументи отъ здравенъ характеръ и заключава: „а въ архитектурно отношение халитъ ще бъдатъ една монументална постройка (курсива е нашъ), която.“

Когато се освѣтлява гражданството по единъ важенъ въпросъ, като горния, съ цель да се създаде по него обществено мнение, би тръбвало да се изтъкнатъ освенъ здравните и архитектурните му страни, още и много други, нѣкои отъ които, ще си позволя да посоча въолните редове.

Въпроса за общински хали не е новъ за сливенските граждани. По него бившата градска управа бѣ взела решение въ положителна смисъл и бѣ произвела конкурсъ за идейна скица на сградата. Тя бѣ дори получила съгласието на правителството да склучи заамъ съ размѣръ 2,500,000 лева отъ фонда „постройка кланици“, съ условие да повърне на фонда тая сума въ продължение на 10 години.

Сѫщата градска управа, обаче спрѣ изпълнението на свое то решение. За да отговоримъ на въпроса- нуждни ли съ хладилници за града Сливенъ, ще рече да си дадемъ смѣтка кое отъ дветѣ становища на общината е било по-правилно. Затова азъ ще се спря само на финансата страна на въпроса, като най-важна и решаваща.

Да прѣположимъ, че монументалната сграда на халитъ ще струва само 3—4 милиона лева. Къмъ тая сума ще тръбва да се прибави стойността на хладилната инсталация. За малъкъ хладилникъ съ полезна площъ около 280 кв. м., като тоя въ шуменските хали, инсталацията струва около 2,600,000 лв., а за по голѣма полезна хладилна площъ, около 500 кв. м., като тая на хладилника въ старозагорските хали, тя струва ок. 4,000,000 лв.. Тѣй, че общата стойност на сградата, заедно съ хладилната инсталация, би възлѣзла за града Сливенъ на 6 до 8,000,000 лв.

Тѣй като общината не разполага съ налични суми, предназначени за постройка на хали, следва че стойността имъ

изцѣло или по-голѣмата ѝ частъ, ще се добие чрезъ заеми и ще се изплаща съ приходите отъ магазините и хладилниците. Ако се направи смѣтка за това, кое може да се добие като наемъ отъ магазините и отъ хладилниците, ще се види, че е невъзможно по-гасяната на заемите безъ да се увеличи стойността на продукти, т. е. безъ да се обложи още консуматорътъ.

Известно е, че, като консуматоръ само на месо и произведения отъ него, гражданство е обложено съ извѣрено-тежки налози, установени съ закона за санит.-ветеринарната счужба. Пита се, ще понесе ли сливенското гражданство едно вторично облагане на месото и другите продукти, съ които се търгува въ халитъ?

Дори ако допуснемъ, че е налице тази щастлива възможност за сливенските граждани, не тръбва ли да потърсимъ другъ по икономиченъ начинъ за реализиране на въпросната здравна и културно-стопанска проблема?

Будното сливенско гражданство не може да не знае, че тежкия налогъ върху месото, подъ видъ на кръвно право, така за клане на глава добитъкъ, глоби налагани на касапитъ и др., има за свое главное предназначение—постройка на модерни кланици и хладилници. Една частъ отъ кръвното право и всички останали приходи изцѣло отиватъ на попълване фонда „постройка кланици“, който фондъ може да се разходва отъ общината само за подобрене на кланицата и за хладилници при нея...

Пита се тогава, има ли нужда да ходимъ по-далече да търсимъ разрешение на една здравна задача, която е вече отдавна разрешена отъ наши закони?..

Ще приведа два примера за използване фонда „постройка кланици“ отъ общините:

1-о. въ гр. Хасково при кланицата съ изградени обширни хладилници, предназначени, както за месо, тѣй и за сирене, кашкавълъ, риба, добиване на ледъ и пр. и

2-о. варненската община е обявила търгъ за постройка на кланица съ хладилници, предназначени за охладяване, замразяване или складиране на всички хранителни продукти

вече отъ 20 книги стихове, поеми, разкази, повести, романи, драми.— Писателъ съ най-широва амплитуда на творчество у насъ. Редактираше маса списания, въ нѣкои отъ които първи той ни запозна съ тѣй наречената „Поезия на парнастистъ“ (Сюли Прудомъ). Последна негова работа е романъ „Гордианъ Лунатовъ“, въ който се рисува живота на нашата интелигенция въ 90-те години като застѣга широко живота на интелигенцията въ Сливенъ. „Изтокъ“ съ удоволствие помѣства разказа му „Земята“, а въ последующите броеве ще помѣсти и части отъ романа „Гордианъ Лунатовъ“.

—Калинъ, готовъ ли е коня?
—Готовъ е, господаръ.
—Докаратай го!

Земевладѣца Гаврилъ Мартиновъ се метна на хубавото седло, тури краката си въ лъскавитъ никелови зенгии, нахлупи панамената си шапка и рече:

—Ако ме дира нѣкой, какви му, че єт сега ще се върна.
—Слушамъ.

Той шибна коня, излѣзе отъ именните си и пое пѣтъ за близкото селце Градило. Бѣр-

Тръбва и църковна обнова!

Новата държава е безспорно единъ крупенъ фактъ. Настаната нова ера за нашата страна. Начало на съзнателна, всеобща политическа, социална и стопанска обнова. Обществената обнова, при голѣмъ ентузиазъмъ, високи цели, благородно амбицирани труженици, отпона една величествена по замисъл и последици дейност. Нейната подкрепа и благородна ревность, да обновятъ и преродятъ енориашитъ си. Обновенъ клиръ—ето едно важно и наложително искане. Ние искаме не попове, тръбничари и орманъ папази, а свещеници, обновители, творци на съвършенъ животъ и истинско човѣшко щастие. Ние искаме всѣко село да има свой издигнатъ свещеникъ, а не както е до сега

—12 села съ единъ старъ свещеникъ, който само да кръща, вѣнчава и погребва, да получава мизерна заплата, да събира голѣми държавни такси, да подлага рѣка и торба за просия. Ние искаме всѣко село, даже отъ 30 къмъ и, да има свой свещеникъ, спасител и просветител. Ние искаме свещеника да не събира такси отъ живо и умрѣло,—а да има своя къща, своя библиотека и добра заплата, да венчава, кръща, да бъде извѣрено и безплатно. Ние искаме свещеника да не бъде избранъ отъ „наши“ и „вashi“, а да бъде назначаванъ. Нека се знае, че до сега по вина на Държавата, църковния клиръ е билъ не до тамъ добъръ. Свещеникътъ бѣше съ заплата 600 лева. Свешеникътъ заедно съ расото и калимявата получаваше кадилница и торба за просия. Нека се знае, че имаше и има много духовни възпитаници, които поради унизиеното, морално и материално състояние на свещениците, се отказваха да сложатъ расото и ставаха чиновници, учители и факть, —трамвайджи, бандажи, бозаджии. И тогава—„като нѣмаше риба, и ракътъ ставаше риба.“—Обновата въ Църквата ще тръбва тъкмо тукъ да се простре. Досегашната държава унижи свещеника, като бѣшего превърнала на държавенъ бирникъ,—ние искаме, новата държава да оцени високото достоинство и задачи на свещеника, да го издигне, като подобрене неговото материално положение, премахване таксигътъ и трѣбите и съставните енории, повика за свещеници млади, енергични и ревностни духовни възпитаници.

Подлежащи на бѣрза развали за вътрешна консумация и освѣнь това, още два хладилника специално за износъ, отъ които единъ за 1000000 кгр. зеленчуци. Ще добавя, че гр. Варна—нашия прѣвъ курортенъ градъ—нѣма намѣрене да строи хали съ хладилници, нито пък София ще строи нови квартални хали съ хладилници. Мисля, че отъ изложеното до тукъ, поставенътъ въпросъ е достатъчно изясненъ. Щомъ като сливенската община има възможностъ да построи хладилници при кланицата съ срѣдства на фонда, нѣма защо да влеза въ нови дѣлгове за постройка на хладилници при халитъ; за сега въпроса за направа на общински хали би следвало да се отложи за по-благоприятни времена.

Инж. Юрданъ Г. Пехливановъ

заше натамъ, за да види земитъ, за които бѣше научилъ, че се продаватъ.

Когато два дни преди това Мартиновъ бѣше прочелъ въ мѣстната вестникъ, че въ канцеларията на сѫдията изпълнителъ въ града ще се продаватъ нѣколко ниви въ означено землище, трепна отъ радост. Той, който владѣше наблизо голѣми пространства земя и имаше чифликъ, намисли да купи и тѣхъ, за да увеличи своето владение. Неговото желание да има още по много земя, откакто бѣше станалъ стопанинъ на тия пространства въ околността на града, растеше все повече. Една сила сила за голѣма собственост се разгарише въ душата му.

Прилича на боленъ отъ треска—колкото повече пиеше, толкова по-голѣма жажда чувствуваше.

Мартиновъ навлѣзе въ откrito поле и погледна зелените простири. Бѣше края на априлъ. Нивите приличаха на изумрудно море, по чиято повърхност се гонѣха широки вълни. Отъ хубавите изобилни дъждове и отъ топлите слънчеви

шо, тия, които ратуватъ за църковна обнова, тръбва да искатъ

—да се обнови тактиката, да се обнови духовенството, клира, църковния кадъръ, а тия, съ Божия подкрепа и благородна ревность, да обновятъ и преродятъ енориашитъ си. Обновенъ клиръ—ето едно важно и наложително искане. Ние искаме не попове, тръбничари и орманъ папази, а свещеници, обновители, творци на съвършенъ животъ и истинско човѣшко щастие. Ние искаме всѣко село да има свой свещеникъ, спасител и просветител. Ние искаме свещеника да не събира такси отъ живо и умрѣло,—а да има своя къща, своя библиотека и добра заплата, да венчава, кръща, да бъде извѣрено и безплатно. Ние искаме свещеника да не бъде избранъ отъ „наши“ и „вashi“, а да бъде назначаванъ. Нека се знае, че имаше и има много духовни възпитаници, които поради унизиеното, морално и материално състояние на свещениците, се отказваха да сложатъ расото и ставаха чиновници, учители и факть, —трамвайджи, бандажи, бозаджии. И тогава—„като нѣмаше риба, и ракътъ ставаше риба.“—Обновата въ Църквата ще тръбва тъкмо тукъ да се простре. Досегашната държава унижи свещеника, като бѣшего превърнала на държавенъ бирникъ,—ние искаме, новата държава да оцени високото достоинство и задачи на свещеника, да го издигне, като подобрене неговото материално положение, премахване таксигътъ и трѣбите и съставните енории, повика за свещеници млади, енергични и ревностни духовни възпитаници.

Квартално училищно тържество

По решение на учителския съветъ при първоначалното училище „х. Димитъръ“,—Клуцохоръ, и съ съдействието на родителския комитетъ при сѫщото, на 8 т. м.—Димитровъ день—бѣха уредени панихида за патрона на училището х. Димитъръ и молебънъ, на който присъствуваха отъ страна на воените власти Г. Г. Подполк. Даскаловъ, майоритъ Петровъ, Балтаковъ и Петровъ, отъ общината —п. кмета Г. Кебеджеевъ, отъ учит. н-во г. М. Дойчевъ, отъ училищните власти директора на срѣдищната прогимназия г. Ив. Тодоровъ, представители на почти всички първоначални училища въ града, много учители и граждани отъ квартала. Участието на катедралния хоръ допринесе твърде много за блѣска на скромното тържество, което се превърна на истинско народно празднество. Следъ религиозната служба стана откриването на ученическата грапезария въ една отъ малките състани на училището. Гостите бѣха поканени предъ разкошно декориранъ съ есенни цветя маси на жито, въ което време ученическиятъ хоръ изпѣхъ химна на училището. Родители, учителите, официални лица и гости бѣха предметъ на особено внимание отъ страна на учителите и родителския комитетъ. Нѣкаква радостъ отъ едно здраво настяще и нѣкакви хубави надежди за едно по-щастливо бѣда, витаха въ душите на всички. Присъствието почуствуваха духътъ на нещо ново, което съ вниманието на властите къмъ такива народни празненства, не може да не даде своите благоговорни резултати. Надяваме се, че училищното настоятелство и общината ще дадатъ своето съдействие за задоволяването на нуждата отъ помѣщението за трапезария, която се открива при голѣма осъждица и липса на удобства. Като поздравяваме комитета и учителите съ изнесения празникъ и имъ благодаримъ, пожелаваме имъ здраве и радостъ въ общополезния и имъ възпитателенъ трудъ.

Родителъ.

риаши, обновена, творческа България.

Дано!

Иеродяконъ Н. Тулецковъ

Четете в-къ „Изтокъ“

ше се спрѣль селянинъ, който пиеше вода отъ кофата, увиснала въ въздуха.

—Оѓ Градило ли си ти?

—Отъ Градило.

—Кои ниви се продаватъ тукъ, на насамъ, въ вашето землище?

—Хе е тамъ, до ония каваци, дето се вижда голѣмиятъ камъкъ.

—Чии сѫ тѣ?

—На Гуневци, на двамата братя.

—Защо ги продаватъ?

—За борчъ.

—Хайде съ здраве! — побѣрза да остави Мартиновъ селянина и пришпори коня нататъкъ.

Не мина много, той бѣше на мѣстото, гдето се намираха самите ниви. Спрѣ се, огледа наоколо, после тръгна да ги обходи. Тѣ бѣха незасѣти, изоставени и буренясили. Едно голѣмо черно пространство срѣдъ зелената околностъ се очертаваше, кръстосано съ посърнали стърнища отъ нѣкогашна жътва.

—Хубаво мѣсто. Не сѫ по-малко отъ двеста декара. Ето и пѫтя не е далечъ отъ тукъ. После, липовата горичка задъ тѣхъ—и тя може да влѣзе единъ

ИВ. КАРАНОВСКИ

НАШАТА ДУМА

А ТАМЪ?..

Паметникъ на падналитъ въ войните Сливенци

Много години минаха напуското, но ето—началото се положи. Въздишка се вече паметникъ на упорития сливенски синъ—мъжченикъ—стопански гений Добри Желевъ! Пиедестала и главната фигура съже готови, а идната година ще се освети паметникът със бюстоветъ на осемъ видни сливенски синове и на ОНЯ, "който е още живъ на Балкана" и духът му въвечно бди и витае надъ Сливенъ!

Сливенецът, както бащите си е упоритъ въ работе; дългото по строежъ на паметниците на Сливенски синове съзаслуги къмъ отечество и родъ градъ, тръбва да продължи. Щомъ успѣхме да въздигнемъ паметниците, строени съ сръдства събирана петаче по пегаче, колко по лесно ще успѣхемъ да въздигнемъ паметникъ съвъзпоменателни плочи на героите—светци паднали въ бранъ за отечеството, съ сръдства готови! Събраната вече сума отъ 150,000 лв. е достатъчна за издигане възпоменателна плоча на многобройните сливенци отъ Балканската дивизия, паднали презъ три войни, особено на ония, загинали въ мразъ и снегъ по ледената снага на Каймакъ-Чаланъ, по храбростъ не отсѫжвани на легендарните герои отъ историческата Шипка.

Време е спорове за мѣстото на паметника да се заглушатъ,—това искатъ сънките на героятъ! Значението на паметника за населението отъ района на Дивизията е определено отъ сливенския градски планъ. Паметникът не бива и не може да се постави на второстепенна улица, каквато е при площада „Татаръ-мезаръ“, нито край величавия паметникъ на Хаджи Димитра, за смущение на оформления вече площа и въздигнатъ паметники. Мѣстото му тръбва да биде централно, а такова е именно пресичането на двете главни градски артерии—оситъ презъ Голъмия мостъ—Аба пазаръ и Чаршийската дефиле. Сегашните дългите месарници не пречатъ за поставянето му. Съ близкия градежъ на градски хали, месоподавниците ще се премахнатъ и паметника ще се открие далеко предъ погледа на сливенци и пазаргатите.

Изтокъ

НОВИ
ГРАМОФОНИ
НАЙ-НОВИ
◆ ПЛОЧИ ◆
низки цени
при
ЩИЛ. ВАСИЛЕВЪ
тел. 88. 1—2

день въ мое владение. Това малко хълмче тамъ и рѣчицата долу, до него. Бива го мѣсто. А и каква гледка: ето тамъ, насреща, високите плавини. Притова, какъвъ безкраенъ кръгозоръ! Не, не е за изпускане!...

Въ тоя редъ на впечатления и свѣти мисли Мартиновъ обходи още единъ путь съ коня цѣлото това пространство и реши непремѣнно да купи нивитъ.

—Ще наддамъ, ако е нужно. Пъкъ едва ли ще има други по-серийни купувачи, — каза на себе си, обѣрна коня и пое путь назадъ за чифлика.

Той караше бавно и унесенъ въ своите планове, поглеждаше отъ време на време наако-ло, като се взираше по-внимателно, за да изучи мѣстността и нейното разположение. Тя цѣлата представляваше една богата долина, изпълнена съ хубави ниви, лози, горички и малки бистри рѣчици. Не следъ много, при трудолюбиво разработване, отъ нея би станала сѫщинска долина на плодородието, гдето ечемикътъ и ржътъ достигатъ човѣшки рѣстъ, а ишеницата и житото се преви-

вятъ отъ тежъкъ класъ. Когато достигна до възвишието, задъ което бѣше кладенецъ, гдето срещна селянина, Мартиновъ се спрѣ, обърна се още еднаждъ и се вгледа въ нивитъ. Сега тѣ му се показваха още по-хубави и по-буини. Да би могълъ и тия ниви да купи, какво голъмо владение би направилъ той! Онова чувство, което се разграждаше у него предъ тая гледка, доби степента на безумна стихия, която всѣ ѝлогопогълна.

— Земя, да бихъ могълъ и тая тукъ цѣлата да имамъ! — рече на ума си той. Ето, Мартиновъ искаше да биде негова собственост всичко, което виждаше около себе си.

Но, въ тоя мигъ, когато се бѣше унесълъ въ това страстно свое желание, случи се нѣщо необикновено. Земята се затресе.

Отначало тя се залюлъ като огромна люлка, чийто вълнообразни люления вълвѣкоха въ движението си всичко, което се намираще на нея. Нивитъ се разшумѣха, дърветата се наклониха, увисналата кофа на кладенеца взѣ да се лѣшка отъ

изтокъ на западъ. Въ въздуха премина нѣкаква неясна тревога. Гълъбътъ, изплашенъ, остро изтрептѣха надъ главата му. Цвѣтътъ на предметите сякашъ се промѣни. Чу се силно подземно бучение, което най-напредъ напомняше тънтенето на празна бѣчва, тъкаляща се по дървенъ мостъ. Скоро то шумѣ се удвои и превърна въ тежко бутоне и подземенъ смутъ.

Мартиновъ се наклони върху коня, който, уплашенъ, изцвилъ и, въ тъмно предчувствие, подскочи лудо, хвърли го на земята и побѣгна къмъ чифликъ. Той падна на тревата. Остана съмъ, огледа се наоколо. Всичко му се виждаше като сънъ. „Ела, ела, — струваше му се, че го викашъ нивитъ. — Ела, ела, — сме твои!“

Въ тоя мигъ последва новъ, още по силенъ трусъ. Чу се пакъ оглушителенъ подземенъ гърмежъ. Мартиновъ се изправи, земята подъ краката му се пропука и той падна въ дълбокъ процепъ, въ който потъна до рамене.

—Тукъ ще се мре! — преми на презъ ума му.

Наоколо нѣмаше никой. Но,

НИКОЛА ДОБРЕВЪ
ЗѢБОЛЪКАРЪ
ДОМЪ Димитъръ Нончевъ срещу
митрополията
ЗАПОЧВА ДА ПРИЕМА

Обявление № 3193

с. Михайлово, 17. XI. 1934 год.

Михайловската скотовъдна комисия, Сливенска окolia, обявява, че на 11 я денъ следъ публикуване настоящето, отъ 8 до 10 часа сутринъта, ще се наддаватъ съ явно наддаване следните фондови земи:

1) Комплектъ отъ 475 дек. отъ 5 парцела въ мѣстността „Горната кория“ въ землището на с. Тополчанъ.

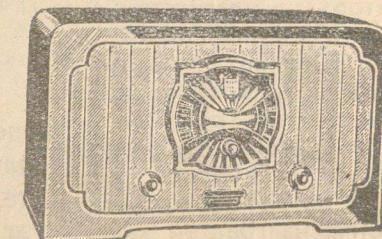
2) Комплектъ отъ 70 дек. отъ 7 парцела въ мѣстността „Горната кория“ въ землището на с. Тополчанъ.

Нивитъ се отдѣватъ за срскъ отъ 3 години. Първоначалната оценка на декаръ 25 лв. Искания за логъ за правоучастие въ търга е 10% върху първоначална оценка за тритъ години. Закона за Б. О. и Пр. е задължителъ за конкурентътъ.

Тържните книжа могатъ да се видятъ всѣкъ присъственъ денъ въ канцелариите на Михайлова община.

Всички разноски сѫ за сметка на наемателя.

Председателъ: Т. Византиевъ
Бирникъ: Г. В. Карагеновъ

Радио-универсалъ
голяма мощност, селективност
естественъ тонъ и опростено
обслужване сѫ качества на
новия „Супердинъ“
— 5 ламповъ.

Представ. за Сливенъ:
П. Камбуровъ тел. № 51

Прѣдава се
— КѢЩА —
Споразумение Богданъ
Ив. Люцкановъ
ул. „Бунаръ-хисаръ“ № 542
1—3

„Изтокъ“ е дѣло на младите. Той разчита изключително на тѣхъ.

изтокъ на западъ. Въ въздуха премина нѣкаква неясна тревога. Гълъбътъ, изплашенъ, остро изтрептѣха надъ главата му. Цвѣтътъ на предметите сякашъ се промѣни. Чу се силно подземно бучение, което най-напредъ напомняше тънтенето на празна бѣчва, тъкаляща се по дървенъ мостъ. Скоро то шумѣ се удвои и превърна въ тежко бутоне и подземенъ смутъ.

Мартиновъ се наклони върху коня, който, уплашенъ, изцвилъ и, въ тъмно предчувствие, подскочи лудо, хвърли го на земята и побѣгна къмъ чифликъ. Той падна на тревата. Остана съмъ, огледа се наоколо. Всичко му се виждаше като сънъ. „Ела, ела, — струваше му се, че го викашъ нивитъ. — Ела, ела, — сме твои!“

— Ти искаше да владѣешъ земята, ето сега тя те завладѣ! — му рече сякашъ нѣкакъвъ вътрешенъ гласъ.

Мартиновъ се опита да из-

качи отъ процепа, който здра-

во го бѣше стисналъ, но не

успѣ.

— Не, не искамъ повече зе-

мя: стига ми тая която имамъ!

— отвѣрна на себе си той.

Тогава земята отново и още

по силно се затресе. Новъ под-

земенъ ударъ съ тъменъ

гърмежъ се чу, и той подскочи,

изхвърленъ на повърхността.

Изгубилъ присъствието на ду-

ха, Мартиновъ полежа на тре-

вата известно време. После ста-

на и като, се олюляше отъ

уплахата, ту на една, ту на дру-

га страна, запади се къмъ чи-

флика си.

Тамъ завари поразителна

картина. Кѫщите и оборите бѣха разрушени. Хората и конете избѣгали напакъде. Калинъ лежеше убитъ на земята.

Гаврилъ Мартиновъ седна сломенъ на развалините и на-

веде глава въ тежка размисъль.

Всеобщо преброяване

На 31 XII. т. г. ще се извърши IX по редъ преброяване у насъ на населението, зградитъ и разнитъ слопански предприятия.

Досега унасъ сѫ били извършвани следните преброявания:

1884 г. — 2,950,599 жители

1887 г. — 3,154,375 "

1892 г. — 3,310,713 "

1900 г. — 3,744,283 "

1905 г. — 4,035,575 "

1910 г. — 4,337,513 "

1920 г. — 4,846,971 "

1926 г. — 5,478,741 "

Д-ръ Петъръ Абаджиевъ

Специалистъ по вътрешни болести се установи на частна практика пре-
глежда съ рентгеновъ апаратъ.

ХРОНИКА

Семейство Генералъ О. З. Петър Атанасови, по случай изселване въ София, се сбогува съ своите близки и познати и се извинява, че не успя да стори тоя изразъ на внимание непосредствено.

На 7 декември изтича срока за подаване молби за намаление на задълженията. Дългъ обществен е на кметове, кооперация, учителство, читалище да доведат до знание това ни всички ония, които имат право на облекчение, като обясняват практическата полза, която би имал стопанина — дължникъ. Молбите НЕ Е НЕОБХОДИМО да се написват, нито приподписват отъ адвокатъ.

На 21 т. м.—Архангеловъ—день, е патронния празникъ на полицията отъ цѣлата страна. За Сливенъ, по инициативата на оклийския ни управител, него день пр. обѣдъ—въ катедрала „Св. Димитъръ“ ще се отслужи панаада за падналите при изпълнение службата си полицаи и молебъ за живите.

Пристигнали сѫ въ града ни Инженеръ Спасъ Ганевъ, главенъ директоръ на благоустройството, нашъ съгражданинъ, и г. Василъ Юруковъ, главенъ директоръ на пощите въ връзка съ въпроса за постройка на поща въ Сливенъ. Съ разрешението на този въпросъ, разрешава се съ 50% и въпроса за постройка на градски хали.

Съгласно чл. 24 отъ наредбата за управление, ржководство и контролъ на основните училища, уволнени сѫ за противодържавни идеи следните основни учители отъ сливенска учебна околия: П. Г. Петровъ—Сливенъ, К. Христова—с. Грачецъ, Г. Кавърджикова—с. Ноово село и Д. Жековъ—с. Пъррево.

Общия съюзъ на бълг. земедѣл. кооперации, който е агентъ на Дирекцията „Храноизносъ“ през сезонъ, до 23—Х. т. г. е закупилъ за смѣтка на последната 56,188,952 кгр. пшеница и др. храни, — чрезъ свойте кооперации, районни съюзи и клонове.

Оклийския училищенъ инспекторъ—г. Дръндаровъ, отъ свое име и това на учителството отъ Сливенската учебна околия, изказва своята благодарност къмъ настоятелството на читалище „Зора“, което въ изпълнение на своите културни задължения отпусна читалищния салонъ на 2 и 3 т. м. за свиканата училищна конференция.

Първоначалното у-ще „х. Димитъръ“—Клуцохоръ, благодаря на хора при катедрала и деригента му г. В. Димитровъ, за участиято имъ въ празника на училището, 8 т. м., съ което преобразиха скромния до сега празникъ на истинско тържество.

Благодари още и на всички официални лица, които посетиха празденството.

Назначенъ е за участъковъ лѣкаръ на Бѣленската община д-ръ В. Чумаченко, завършилъ Софийския университетъ, досегашъ лѣкаръ въ I степен-ната софийска болница. Сѫщия е приель длъжността си Най после намѣри се единъ отверженъ и ентузиазиранъ български лѣкаръ, който въ пазвътъ на хубавия ни балканъ ще даде своята здравия и сили въ служ-

ба на общественостъ и народно здраве. До сега тази служба сюесше вакантна или пъкъ се заемаше отъ лѣкари, които, обаче, оставаха да работятъ и живѣятъ въ... София.

Сливенската инспекция по труда е раздала отъ м. октомврий до сега помощи:

50 х. лв. по болѣсти и майчинство на 325 работници, 20 х. лв. пътни, погребални и еднократни на 31 работници, 5 х. лв. помощи по злополука на 24 работници. Отпуснати сѫ 100 х. лв. за безработните. Изплащането ще започне отъ 19 т. м.

Помощи по безработица ще се даватъ само на представили удостоверение отъ община, че сѫ глава на семейство. Инспекцията ще изплаща преди обѣдъ на мѫже, а следъ обѣдъ на жени.

Споредъ сведенията ни за последния месецъ безработните сѫ спаднали на 390, срѣчу 730 за миналия месецъ. Около 350 сѫ настанени на работа.

Инспекцията съобщава, че длъжността лѣкаръ хигиенистъ при фабриката на Илия Кацовъ е вакантна.

Изнесеното отъ Сливенъ грозде тая година е 23, а не 13 вагона, както съобщихме въ миналия брой, резултатъ на първата грѣшка.

Включени сѫ въ голѣмата компенсационна сдѣлка тютюните рек. 1930 и 931 год. на Сливенската тютюнева кооперация „Българка“; отъ два дни е започнато приемането на тютюните рек. 930 г.

Въ началото на Януарий ще се тегли НЕОТЛОЖНО лотарията на банковите служители. Главна печалба 1/4 мил. лева. — Билети можете да се вземите само отъ гишетата на Б. З. Банка.

Сливенския клонъ отъ Съюза за закрила на децата благодаря на спортните клубове „Асеновецъ“ и „х. Димитъръ“ за уредения помежду имъ мачъ на 11.т.м. въ полза на клона и на г. командира на 11 дружина за отпускане бесплатно военна музика за мача.

Нашия съгражданинъ—Ганчо Анастасовъ, полковникъ О. З. живущъ въ гр. Бургасъ, е провъзгласенъ за почетенъ председателъ на Бургаското д-во „Инвалидъ“. Поздравяваме г. Анастасова!

Сливенското д-во „Инвалидъ“, което има последното си годишно събрание на 28 м. м. е имало редовни членове 2850 души, сѫщо има на лице 77316 лв., като е раздало презъ годината, до 18 X. помощи на свои 75 члена, 73,450 лв. и продължава раздаването на такива. Отчета на д-вото е приетъ съ большинство.

Въ връзка съ голѣмите сѫдебни реформи станали сѫ следните персонални промени въ Сливенъ: П. Бостанджиевъ досегашъ председателъ на Слив. окр. сѫдъ, се повишиава за членъ на Пловд. Апел. сѫдъ, В. Табаковъ досегашъ прокуроръ при сѫдия сѫдъ се повишиава за членъ на Пловд. Апел. сѫдъ, Спасъ Жировъ, досегашъ членъ при сѫдия сѫдъ се повишиава за Сливенски оклийски сѫдия, Георги Зехиревъ, Слив. сѫдия следователъ се премѣства за такъвъ въ гр. Бургасъ, П. Видоловъ досегашъ I мирови сѫдия се премѣства членъ сѫдия на Пловд. областенъ сѫдъ. Йорданъ Йордановъ досегашъ II мирови сѫдия се премѣства за членъ на Ст.-Загорския областенъ сѫдъ.

Назначава се помощникъ оклийски сѫдия въ гр. Сливенъ Юр. Топузовъ.

Нашиятъ младъ съгражданинъ инженеръ Димитъръ Мундревъ предложилъ на столичната община новъ видъ каменно—цилингровъ паважъ. Презъ идущата седмица подъ негово ржководство ще се направятъ опити на улиците: „Мария Луиза“ и „Царица Елеонора“, за която цель сѫ почнати подготовките за работи. Споредъ сведенията, които имаме, предлагаемия видъ паважъ е много евтинъ, ето защо превличаме вниманието на общинската управа върху опитите, които се правятъ.

Бургазски областенъ театъръ въ Сливенъ

Отъ 12 до 15 т. м. бѣ гость на града ни бург. обл. театъръ. Той пътува съ свои декори и реквизити. Представени бѣха писета: „Човѣкъ подъ моста“, „Ураганъ“, „Правдата е хубаво нещо, но щастие е по хубаво“ и „Арлезианката“ — 2 пъти, при едно хубаво изпълнение на ролите и напълно заслужено посещение отъ стражи на Сливенци.

Първата вечеръ, преди започване представлението, гости—директоръ и артисти,—бѣха поздравени отъ читалището чрезъ г. П. Дамяновъ и представени на публиката, препълнила салона. На приветствието отговори г-жа Зл. Недева, която между другото каза, че отдавна познава Сливена и Сливенци и ги ценятъ особено високо между провинциите, следъ което, на крака, бѣ изслушанъ националния химнъ.

Особено добре, дори майсторски, бѣха изнесени писета „Подъ моста“ и „Правдата е хубаво нещо, но щастие е по хубаво.“ Г-ца Агнесъ Шолтесь и д-ръ Виски (имената на артистите незнамъ), особено Д-ръ Виски, бѣха дадени изненадващо хубаво. Бѣлогушевъ, въ ролята на апаша, по тонъ маниеръ и игра, бѣ единъ 100 процентовъ апашъ. Режисьоръ и артисти успѣха да ни дадатъ да почувствува съ тая писеса много доброта и човѣщина! — „Ураганъ“ не се хареса. Нито югославските ни симпатии, нито великолепната игра на г-жа Недева и останалите артисти, можаха да спасятъ Войновича. Въренъ усетъ и хубава игра тукъ дадоха Тагаровъ, въ ролята на капитана и Бѣлогушевъ като Влахо слепия. „Арлезианката“, съ незначителни изключения, сѫщо бѣ изнесена добре.

Отъ цѣлия си репертуаръ, съ който Бург. обл. театъръ се представи тая година въ нашия градъ, личи, че г-жа Недева не е направила никаква икономия въ трудъ и усилия. Това особено пролича въ „Човѣкъ подъ моста“ и комедията на Островски, гдето наредъ съ отдѣлните роли, видѣхме две писети ансамбло безукорно изнесени. Въ постановката и въ играта имаше вложени много разбиране, много амбиция, неособено присъщи на провинциалните ни театри. Всички артисти, всѣкъ съ огледъ на данни и възможности, които притежава, — бѣха на мястата си и всички допринесоха много за сполучливото гостуване на театъра.

Z.

Кино театъръ „Зора“
Отъ четвъртъкъ
Най-блѣскавата премиера на сезона
Елизабета Бергнеръ въ
Екатерина Велика
Любовъ — Умраза.

БЕЛФА

БЕЛФА

Търговци и консуматори,

купувайте само българско производство

Българската индустрия е равна на европейската.
Пазете български левъ само за България

ЗАЩОТО:

Българска фабрика „БЕЛФА“ А. Д. Сливенъ изнася въ странство за разни спомагателни материали за свое производство САМО 10% отъ покупната стойност на своята електрическа крушка „БЕЛФА“ като остатъка отъ 90% остава тукъ за български трудъ и български материали.

Това е чисто родна индустрия.

Търсете и купувайте само бълг. електрическа лампа

„БЕЛФА“

Най-ефтина. Най-доброкачествена Най-дълготрайна.

Не купувайте повече скъпите европейски лампи, защото парите, които давате за тяхъ, се изнасятъ изцѣло въ странство и сѫ безвъзвратно изгубени за България.

Главенъ представител за България:

Йосифъ Мернадовъ
ул. „Московска“ № 5 — София

Всъкога

отлична балканска саждарма, кози суджуку, дънки и кози сирене, толумъ и тенекия, великолепенъ гроздовъ пелинъ, сунгунларско бѣло въно и реклами харманци цигари „Арапче“ I, II, III кач. при Стефанъ Андрѣевъ, бившъ Мухтаровъ дюкянъ.

1—10

ДАВА СЕ ПОДЪ НАЕМЪ

Самостоятелна къща близо до воения клубъ — центъра на града Източно и южно разположение, 3 стаи, коридоръ, килеръ, кухня и зимникъ. Два входа. Боядисани дюшемета. Инсталации телефонъ. Наемане веднага.

Справка въ бюрото при архитектъ Ст. Папанчевъ подъ пощата.

КЕРМЕНСКО УЧИЛИЩНО НАСТОЯТЕЛСТВО

Обявление № 3377

с. Керменъ 9 Ноември 1934 год.

Керменското Училищно Насоятелство обявява на интересуващи се, че на 11-я ден следъ публикуването на настоящето във в. „Изтокъ“, отъ 14 до 19 часа въ канцеларията на Скобелевското Основно училище, ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за отдаване на наемател експлоатацията на следните имоти принадлежащи на училището въ село Скобелово за време отъ 1 Октомври 1934 год., до 1 Октомври 1937 год. а именно:

1) Ниватъ въ мястостта „ЮРТА“ отъ 120 декара раздѣлена на 12 парцели.

2) Нивата въ мястостта „ПОДЪ КОРИЯТА“ отъ 140 декара раздѣлена на 14 парцели.

3) Нива въ мястостта „ПОДЪ СУВАТЯ“ отъ 13·6 декара.

Първоначалния годишенъ наемъ е по 20 лева на декаръ.

Искания залогъ за правоучастие въ търга е 10% върху първоначалния наемъ за три години.

Закона за Б. О. П. е задължителенъ за конкурентъ.

Тържните книжа могатъ да се видятъ всѣки прилежащи дни въ канцеларията на общината.

Всички разноски по обгербане тържните книжа и разноските по обявленето сѫ за смѣтка на наемателя,

За Председателъ: Г. Йордановъ
Бирникъ: Ив. Кожухаровъ